

byggeri. Denne Laanehjemmel var nu til Dels bortfaldet, idet Udgifterne ved Tilskud til Beskæftigelse af arbejdsløse ved Beskæftigelsesfondens Oprettelse blev overført til denne Fond fra og med Finansaaret 1940—41, medens Udgifterne for tidligere Finansaar blev opført til Afskrivning paa Til-lægsbevillingsloven for 1940—41. Af Hensyn til Statens løbende Udgifter paa Kapitalbudgettet ansaa Finansministeren det imidlertid for nødvendigt, at der samtidig med Tilbagebetalingen af det i 1940 stiftede Laan blev stiftet et nyt. Medens det gamle Laan optoges til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente og pari Kurs, overtog Danmarks Nationalbank paa et Konsortiums Vegne det nye Laan i Form af femaarige 3 pCt.s Statsgældsbeviser til Kurs $99\frac{1}{2}$. Der var med Konsortiet truffet Aftale om, at det løbende Laan, som efter Kontrakten først forfaldt den 22. Juli, skulde indfries den 15. Maj. Det nye Laan skulde lige saa lidt som det gamle udbydes til offentlig Tegning.

§ 3 indeholder den sædvanlige Bestemmelse om, at Statsobligationernes Kapital og Rente udbetales uden Fradrag af Skat eller Afgift til Staten.

§ 4 bemyndiger Finansministeren til helt eller delvis for et Tidsrum af indtil 2 Aar og til en Rente af 3 pCt. p. a. at forny Restgælden *3 750 000 svenske Kroner* af det ifølge Lov af 7. April 1936 i Sverige optagne nu med $2\frac{1}{2}$ pCt. forrentede Laan, som forfaldt til Betaling den 15. Maj 1941.

Dette Laans Rentefod var oprindeligt 3 pCt., men den blev i 1939 konverteret til $2\frac{1}{2}$ pCt. Det var af valutariske Grunde, man ønskede Laanets Løbetid forlænget ud over Forfaldsdagen.

Om 60 Mill. Kroners Laanet udtalte *Finansministeren*, at man uden Tvivl vilde have kunnet faa Pengene billigere, om de fortsat var blevet laant paa kort Tid. Ministeren havde imidlertid anset det for rigtigst i Fortsættelse af de Bestræbelser, der tidligere var udfoldet for at komme af med de gamle kortfristede Laan, ogsaa at faa dette Laan omlagt, da det nu kunde ske til en Kurs, der maatte siges at være gunstig, i hvert Fald efter almindelige Forhold.

Denne Opfattelse blev i *Folketinget* imødegaaet af *Hartel* (B.), som under Henvisning til, at man maatte tilstræbe et lavere Renteniveau, hellere havde set et billigt kortfristet Laan fremfor et relativt dyrt langfristet. *Svend E. Johansen* mente